

[Handelsministeren.]

tryk for, at disse foranstaltninger ikke skal kunne bruges — om nogen skulle ønske det — til en videre inflationsglidning og til en ny indkomstdannelse til andre grupper, som ingen af lovforslagene tog sigte på at give denne indkomstforøgelse.

Når dertil føjes, at maksimalpriser og maksimalavancer — og også de retningsgivende priser — kun kan sættes ind, for så vidt der gennem en i forvejen foretagen undersøgelse er konstateret urimelige priser eller avancestigninger, kan det ikke — selv med den bedste vilje til at kaste mistanke på regeringen — siges, at dette fra regeringens side er at kaste mistanke på handelen eller på andre erhvervsgrupper. Forslagets hovedprincip er, at indgreb skal bygge på konstaterede urimeligheder i pris- eller avanceudviklingen.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen foreslog, at man skulle se venligt på en afvikling af nogle af de resterende importrestriktioner. Jeg er enig med det ærede medlem i, at dette i den situation, vi befinder os i, kan være et af de midler, der kan fremme konkurrencen. Der er jo allerede i folketingets valutaudvalg aftalt en vis køreplan for visse grupper, hvor en liberalisering vil finde sted fra 1. juli næste år. Jeg er til enhver tid villig til at drøfte køreplanen. Det kan jo godt være, at også andre motiver end blot ønsket om at liberalisere vil gøre sig gældende; det kan godt være, at også den almindelige markedssituation kan gøre det ønskeligt at tilgodese hensynet til beskæftigelsen og tilpasningen i industrivirksomhederne. Men jeg er enig med det ærede medlem i, at vi her er inde på noget meget afgørende, som vi selvsagt også ud fra det, der er baggrunden for det foreliggende lovforslag, bør se på.

Det ærede medlem hr. Weikop sagde, at dette med maksimalpriser og -avancer svarede til krigstidslovgivningen. Jeg kan ikke give det ærede medlem ret i denne vurdering, stadig med henvisning til, at maksimalpriser og maksimalavancer kun kan ind-

føres, for så vidt der gennem en foretagen undersøgelse er konstateret urimeligheder. Fra bogstavelig talt alle sider siges det i dag, at man selvsagt ikke vil tillade en urimelig avance- eller prisudvikling. Meningen med forslaget er kun at lovfæste, at noget sådant ikke kan accepteres, heller ikke af lovgivningsmagten, og der vil altså ikke være noget modsætningsforhold mellem det ønske, der fra alle sider er udtalt om at undgå en urimelig pris- og avanceudvikling, og den hensigt, der er nedlagt i lovforslaget. Dette er efter min bedste bedømmelse helt modsat den krigstidslovgivning, som det ærede medlem henviste til.

Det er, siger det ærede medlem, i almindelighed imod forbrugernes interesser at indføre maksimalpriser. Hvis maksimalpriser blev noget almindeligt, noget generelt, er jeg enig med det ærede medlem. Men eventuelle maksimalpriser på det grundlag, som det af mig fremsatte lovforslag foreskriver, vil ikke være imod forbrugernes interesser, stadig under henvisning til, at maksimalpriser kun kan fastsættes, hvis det sker på grundlag af konstaterede urimeligheder. Indgreb over for konstaterede urimeligheder er selvsagt i forbrugernes interesse.

Retningsgivende priser er — som det er fremført fra flere sider — en nydannelse i lovgivningen, og jeg gav allerede i min fremsættelsestale udtryk for, at jeg ikke afgørende turde sige, at dette i enhver henseende var et hensigtsmæssigt middel.

Vi kender fra detailhandelens område noget i retning af retningsgivende priser, idet der for bestemte varegrupper med monopolrådets godkendelse er fastsat vejledende udsalgspriser. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det er min erfaring, at sådanne vejledende priser som regel har været en opfordring til prismæssig konkurrence. Jeg har, synes jeg selv, et godt erfaringsgrundlag for, at sådanne vejledende priser meget stærkt opfordrer de handlende til at finde muligheder for at sælge deres varer til en pris, der ligger under den vejledende pris, og at det altså i virkeligheden er noget,